

Зорница ся издава всякой Четвъртъкъ. Цѣна-та за единъ годишъ е едно бѣло медисидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четвърти отъ бѣло медисидіе; въ кайме и въ пощенскы Турскы тимбры (пулове) 60 гроша за годишъ. Спомоществованія-та трѣбва всякога да сж прѣдплатены и да ся испращамъ въ полицѣ, въ груна, въ кайме или въ пощенскы тимбры (пулове) Турскы, Пѣмскы, Прускы, Русскы или Французскы, на Редакторъ-тъ у Американъ Ханъ въ Цариградѣ. Извѣстія ся вѣстятъ по 2 гр. на редъ-тъ.

Година 2.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ, 7 ЮЛІЙ 1877.

Брой 27.

ИЗВѢСТІЯ.

Извѣстиями на отъзи отъ спомоществователи-тъ си които ни сж прѣдплатили само за 6 мѣсеца че вѣрне-то на тѣхны-тъ спомоществованія ся свършва на край-тъ на Юлія, и чей ный не ще можемъ да имъ пращамъ вѣстници-тъ имъ слѣдъ това вѣрне ако не ни прѣдплатятъ и за други-тъ 6 мѣсеца на годишъ-тъ.

Цѣна-та за 6-тъ мѣсеца ще бжде три четвърти отъ бѣло медисидіе, а въ кайме или въ пощенскы тимбры (пулове) 30 гроша за сега.

СВЪРШЕНСТВО-ТО НА ХРИСТИАНСТВО-ТО ДОКАЗВА БОЖЕСТВЕННО-ТО МУ НАЧАЛО.

2.

Въ послѣдній-тъ си членъ разгледахмы нѣкои отъ общы-тъ качества на Библия-тъ, върху коѣто Христіанство-то е основано; нека сега да разгледамы по-подробно съдържаніе-то ѣ, и да испытамы да ли тя е едно свѣршено откровеніе.

1) Библия-та открыва на чловѣци-тъ единъ Свършенъ Богъ.

Чловѣци-тъ сж така създадени щото само-то имъ естество изисква едно върховно Сщщество, на което да могатъ да ся кланятъ и да ся уповаватъ. Нито невѣжество-то може да унизи чловѣци-тъ толкова щото да не усѣщатъ вече нуждъ за божественъ мудрость, помощъ и благодать; нито наука-та и цивилизация-та може да въздигнѣтъ чловѣци-тъ до толкова щото да не ся нуждаятъ вече отъ одного Бога, който да ги просвѣти, да ги прѣчисти и да ги спасе. Исторія-та, обаче, ни явява че повече-то отъ богове-тъ на Гръцко-то и Римско-то баснословіе сж были безнравственни. Ный не можемъ никакъ да приедемъ ни единъ отъ тѣхъ за нашъ Богъ. Ный не можемъ да обожавамы такыва сщщества безъ да унизимъ само-то си естество.

И философія-та на безвѣріе-то не ни е открила единъ Богъ, когото да можемъ да обычамъ или комуто да ся уповавамы. Поиѣкога тя свѣтъ отрича че има Богъ, и така тя лишава душнж-тъ отъ онова което само-то ѣ естество изисква; поиѣкога тя приема че има Богъ и му приписва едно име, но въ сжщо-то вѣрне обявява че той е неизвѣстенъ и неизвѣстимъ. Богъ-тъ на безвѣріе-то, прочее, е само едно отвлечено и голо име, единъ Богъ когото никой не може да знае или да обыча или да му ся повѣрява. Библия-та, обаче, ни открыва единъ сжщныскы Богъ. Тя ни открыва единъ личенъ Богъ, който ны види, чува ны, знае ны, обыча ны и ни помага; и когото ный можемъ да знаемъ и да обычамъ.

Тя открыва единъ Богъ достоинъ да приеме почетъ-тъ, любовъ-тъ и службы-тъ на цѣлый-тъ чловѣческый родъ, защото въ него ся намиратъ всички-тъ естествени и нравствени свѣршенства. Богъ, който ся открыва въ Библия-тъ, е свѣтъ и той изисква отъ всички-тъ си чада да бждатъ свѣты, но при всичко това е дѣлготрѣливъ къмъ нечестивы-тъ. Той е свѣршено праведенъ, но пакъ е милосердъ. Той ще сжди свѣтъ-тъ, но пакъ е далъ възлюбленный-тъ си сынъ да умре заради прѣстѣпници-тъ. Той е Богъ на истинж-тъ, на святость-тъ и на любовь-тъ, и за това най-высоката мудрость на чловѣка е да му ся повѣрява, най-высоко-то му прѣимушество е да го люби, и най-высока-та му слава е да му служи.

Нека безпристрастный-тъ читатель да сравни богове-тъ на древно-то баснословіе или на пыѣшино-то безвѣріе съ Бога и Отца на Господа нашего Иисуса Христа, и тогава да сжди да ли Библия-та, която ни открыва таквъ Богъ, нѣма нѣкои божественны качества.

2) Библия-та ни тѣкува свѣтъ-тъ и само тя отговаря най-важны-тъ въпросы относительно до него.

Всички-тъ древны религіозны системы сж ся трудили да открѣятъ на чловѣци-тъ начало-то, естество-то и назначеніе-то на свѣтъ-тъ, но никой отъ тѣхъ не е сполучилъ въ това. Никой просвѣтенъ чловѣкъ не приема нито баснословны-тъ исторіи на древни-тъ за начало-то на свѣтъ-тъ, нито недостаточны-тъ имъ нравствени изложенія. Пыѣшина-та наука сега ся труди да изясни начало-то на свѣтъ-тъ, но тя не е могла да сполучи въ това. Мнозина отъ тѣзи изслѣдователи сами казватъ: «Има границы, задъ които ный не можемъ да отидемъ; има въпроси които ный не можемъ да рѣшимъ.» Ни единъ отъ тѣхны-тъ теоріи за начало-то на свѣтъ-тъ не е была общепріета; а колкото за назначеніе-то на свѣтъ-тъ, тѣ всички-тъ приемятъ че не могатъ нищо да утвърдятъ. Библия-та, обаче, дава едно ясно и разумно тѣкованіе и изясненіе за свѣтъ-тъ. Ако и да не прѣдприема да изясни всички-тъ тайны, тя дава достаточны отговори на въпросы-тъ, които чловѣци-тъ сж принудени отъ само-то си естество и отъ самы-тъ си нужности да пытатъ.

Когато земемъ въ вниманіе величіе-то на вещественный-тъ свѣтъ; когато ся удивлявамы при открытія-та на микроскопъ-тъ и на телескопъ-тъ, и ся пытамы отъ сж всички-тъ тѣзи пыща, единъ задоволителенъ отговоръ ся намира въ само-то начало на Библия-тъ: «Въ начало създаде Богъ небе-то и земь-тъ.»

Когато наука-та ни открыва чудеснж-тъ хармоніи на всички-тъ части на създаеніе-то, и ный ся пытамы отъ дѣ е тѣзи чудесна наредба, Библия-та отговаря за насъ този въпросъ, като ни открыва единъ Богъ толкова свѣршенъ по мудрость колкото е могуществовъ по силъ.

Когато ся пытамы отъ сж тѣзи естествени закони, толкова постоянни, толкова хармонически и толкова благодѣтели въ дѣйствиѣ-то си, Библия-та пакъ отговаря на въпросъ-тъ ни, като ны увѣрява че Всемогущый-тъ и Прѣмудрый-тъ Създателъ още управлява свѣтъ-тъ, и че отъ него произлази и ся поддържа тѣзи всемірна система на естествени-тъ закони.

Още, когато разгледамы чловѣци-тъ—естество-то имъ, дарбы-тъ имъ и дѣла-та имъ, ный ся испытывамъ съ удивленіе. Ако чловѣци-тъ и да сж родени немощны дѣтица, и ако и да имъ е позволено да живѣятъ само нѣколко години, тѣ развиватъ чудеснж силъ и извършватъ удивителны прѣдпріятія. Ако и да ся намиратъ на земь-тъ, тѣ сж простирали изслѣдованія-та си до небеса-та, наблюдавали сж кометы-тъ по обширны-тъ имъ пѣтища и сж прѣтеглили планеты-тъ като съ теглилъ. Ако чловѣци-тъ и да сж послаби отъ полскы-тъ животны, тѣ съ чудесно искусство сж подчинили на волю-тъ си нѣкои отъ най-могущественны-тъ силы на естество-то. Когато разгледамы чудесны-тъ дѣла на чловѣка, ный сме принудени да ся пытамы, кой е той, какво е той, и отъ дѣ е дошелъ той, та може така да господарува надъ вещественный-тъ свѣтъ? На тѣзи въпросы само Библия-та дава единъ задоволителенъ отговоръ като утвърдява: «Богъ създаде чловѣка по образу своему.» Тя учи че Създателъ-тъ самъ е надарилъ чловѣка съ такыва силы и е подчинилъ вещественный-тъ свѣтъ на волю-тъ му. Само въ Библия-тъ ся намира достаточное изясненіе за чудесны-тъ дѣла на чловѣческый-тъ родъ.

За чловѣци-тъ, обаче, има и другъ въпросъ, на който трѣбва да ся отговори. Ако чловѣци-тъ и да сж надарени съ такыва силы, тѣ често злоупотрѣбляватъ тѣзи силы и ги посвятиватъ на низкы службы. Исторія-та като разказва на единъ страницъ за славный-тъ напредѣкъ на чловѣци-тъ, на другъ разказва за срамотны-тъ и безчестны-тъ имъ дѣла. Почти всяка страница на исторіи-тъ съдържа нѣкои злодѣянія побудены отъ гордость, страсть и похоть. Какъ можемъ да изяснимъ това? Навѣрно това не е естествено. Чловѣкъ навѣрно не е былъ създаденъ така да ненавижда, да измамва и да съсыпва съсѣда си. Тогава какъ можемъ да изяснимъ измамы-тъ,

неправды-тъ и общы-тъ развратъ на чловѣци-тъ? Тѣ не произлизатъ отъ невѣжество, защото тѣ ся извършватъ и отъ най-просвѣтены-тъ както и отъ най-невѣжы-тъ. Тѣ не произлизатъ отъ бѣдствіе, защото тѣ ся извършватъ и отъ богаты, възвышены и могущесвенны хора. Философія-та не може да истѣкува това явленіе нито наука-та може да го изясни. Само Библия-та отговаря за насъ на този въпросъ. Тя учи че настояще-то нравственно състояніе на чловѣческый-тъ родъ не е първобытно-то и правильно-то му състояніе, че той не е былъ създаденъ така развратенъ, и че не е былъ назначенъ за такыва злодѣянія. Тя ни открыва че чловѣческый-тъ родъ отъ начало е былъ създаденъ по образу Божию, но отпослъ паднѣлъ въ грѣхъ, и чрѣзъ грѣхъ-тъ станѣлъ развратенъ, и че този развратъ ся е прострѣлъ до цѣлый-тъ чловѣческый родъ, и отъ него произлизатъ всички-тъ злины които толкова силно прѣобладаватъ въ всички-тъ народы, варварскы и образованы.

Само Библия-та рѣшава гатанкж-тъ на чловѣческый-тъ родъ, и нейно-то рѣшеніе е задоволително. Тя изяснява защо има толкова великы и славны дѣла въ чловѣческж-тъ исторіи, като ни открыва че чловѣческый-тъ родъ е былъ създаденъ по подобіе на самого Бога. Тя изяснява още защо подлость-та, неправда-та развратность-та и униженіе-то сж изобиловали въ минѣло-то и въ настояще-то, като ни открыва че чловѣческый-тъ родъ е паднѣлъ отъ първобытно-то си състояніе, и съ това е станѣлъ всеобщо развратенъ.

Понеже исторія-та на чловѣческый-тъ родъ става ясна само отъ свѣдѣнія-та на Библия-тъ, то разумно е да заключимъ че тѣзи свѣдѣнія трѣбва да сж произлзли отъ оновова, който е създадъ чловѣческый-тъ родъ и който продължава и до днесъ да го управлява.

Единъ старъ и ученъ проповѣдникъ казва: «Колкото повече живѣиъ толкова по-гольмъ вѣрж придобывамъ въ провидѣніе-то Божіе, и толкова по-малкж вѣрж имамъ въ мон-тъ тѣкованія на провидѣніе-то.

Единъ Китаецъ, който станѣлъ Христіанинъ, былъ пытанъ: «Какво е душевно-то ти състояніе сега?» На това той отговорилъ: «По-напредъ умъ-тъ ми бѣше тѣменъ, а сега азъ ся наслаждавамъ съ нѣкакж свѣтлинж; по-напредъ умъ-тъ ми бѣше като развълнувано море, а сега той е тихъ; по-напредъ азъ обычахъ само себе си, а сега обычамъ и всички-тъ чловѣци.»

Мнозина отъ Индійцы-тъ излагать себе си на разны мѣненія чрѣзъ което да укротяватъ и да умилюють богове-тъ си. Тѣ пѣтуватъ надалечъ прѣзъ пѣсачливы-тъ пустыни и гѣсты-тъ хрсталацы на Индостанъ за да отидатъ да ся окъпятъ въ нѣкоѣ свѣтъ рѣкъ, тѣй щото да ся очистятъ отъ грѣхове-тъ си. Понѣкога тѣ ся простиратъ върху дѣски въ които има набити островърхы гвоздѣе, и лѣжатъ тамъ додѣто почне кръвъ-та да тече изъ всички-тъ части на тѣло-то имъ. Понѣкога тѣ закачатъ желѣзны вѣдници въ мѣсо-то на гърбъ-тъ си и ся овисватъ на нѣкое дърво дѣто висятъ тѣй за дълго врѣме, а понѣкога висятъ тамъ даже додѣ умрѣтъ. Понѣкога тѣ пробождатъ языкъ-тъ си съ копія и оставятъ нѣкого да ги води тѣй насамъ-нататкъ за нѣколко часове. Но при всички-тъ тѣзи мѣненія които тѣ прѣтърпяватъ, тѣ понѣкога изывкватъ: «Ный нѣмамы миръ; ный още не смы намѣрили Бога; дѣ е той щото да можемъ да го намѣримъ?» Колко голѣма е разлика-та между това окаянство и блаженство-то на всички-тъ Христіаны, които нѣматъ пуждѣ да мѣчатъ себе си, но трѣба само да уповаватъ на вседостатъчнѣ-тъ жертвъ, коѣкото Исусъ Христосъ принесе за грѣхове-тъ имъ, и да ся посвятятъ на службѣ-тъ на Спаситель-тъ си!

Въ Америкѣ още ся намиратъ нѣкои отъ Индійцы-тъ които населявахъ онѣзи странѣ прѣди да ѣхъ открие Христофоръ Колумбъ, и мнозина отъ тѣхъ сѣ пріели Христіанскѣ-тъ вѣрѣ. Единъ отъ тѣзи Индійцы прісѣтствувача на едно Христіанско събрание дѣто проповѣдникъ-тъ говори за добрый-тъ Пастыръ, който слѣзе отъ небе-то на този свѣтъ да търси и да спасе изгубены-тъ, и изложи страданія-тъ му и смъртъ-тъ му за грѣшници-тъ. Слѣдъ събрание-то този Индіецъ пристѣпи на напредъ и попыта: «Умрѣ ли Исусъ за мене, за такъвъ окаянецъ чловѣкъ какъвто съмъ азъ?» Проповѣдникъ-тъ му отговори че Исусъ е умрѣлъ за него. Тогава той каза: «Азъ нѣмамъ земѣ да дамъ на Исуса, но ще му дамъ пушкѣ-тъ си.» Проповѣдникъ-тъ му каза че Господъ Исусъ не ще такъва дарове. Тогава той отговори: «Азъ ще дамъ на Исуса пушкѣ-тъ си, завивкѣ-тъ си и всичко щото имамъ.» Проповѣдникъ-тъ пакъ му каза че Исусъ не ще такъва дарове. Индіецъ-тъ помисли малко и тогава изывка: «Азъ прѣдавамъ себе си на Исуса Христа.»

Това е приношеніе-то което Исусъ Христосъ най-вече иска отъ всѣкого одного отъ насъ; той иска срдце-то ни.

Щомъ чловѣкъ е доволенъ отъ себе си, всякой другъ е недоволенъ отъ него.

Много блясавы качества има въ умъ-тъ на чловѣка, но никое не е толкова полезно колкото благоразуміе-то.

Ако ный самы не ся ласкаемъ, ласкателство-то на други-тъ не ще ни повреди.

Онова, което Христосъ е придобылъ съ свои-тъ трудове и страданія и съ свои-тъ смъртъ, ный ся призоваваме да го приедемъ безплатно.

«ВСИЧКО ИСПЫТУВАЙТЕ: ДОБРО-ТО ДЪРЖЕ.» *

Понеже чловѣческо-то естество е сжщественно сжщо-то въ всички-тъ врѣмена и въ всички-тъ земи, не е чудно че подобни въпроси ся подигатъ прѣзъ всички-тъ врѣмена, и че подобны умственны и нравственны наклонности ся появяватъ у всички-тъ народы. Ако тѣзи въпроси и да не ся прѣдставятъ точно подъ сжщы-тъ формы, тѣ дѣйствително ся отнасятъ до подобны нѣща. Ако тѣзи наклонности и да не ся появяватъ точно по сжщый-тъ начинъ, тѣ дѣйствително гонятъ подобнѣ цѣль. И наистинѣ една забѣлжителна прилика има между много отъ великы-тъ въпросы, които вълнуватъ народы-тъ, колкото отдалечени и да сѣтъ едни отъ други по географическо-то си положеніе, и колкото и да различаватъ но общественны-тъ си и по гражданскы-тъ си устройства.

Нека да разгледамы единъ отъ тѣзи великы въпросы. Минѣло-то, съ всички-тъ си истины и заблужденія, добрини и злины, остава задъ насъ, а бѣдѣще-то, съ всички-тъ си възможности за добро и за зло, ся намира прѣдъ насъ. Това като е така, въпросъ ся поражда *какъ да употрѣбывамы минѣло-то така щото да можемъ да ся възползуваме най-вече отъ него въ бѣдѣще-то.* Ако посѣтнимъ наредъ всички-тъ народы по земѣ-тъ, ще намѣримъ че този въпросъ ги занимава всички-тъ. Той ся разисква сега въ Китай и Англіѣ, въ Америкѣ и Японіѣ, въ Русіѣ и Турціѣ, и жители-тъ на повече-то земи могатъ да ся раздѣлятъ на двѣ голѣмы партіи споредъ мнѣнія-та имъ върху този въпросъ. Истина е че тѣзи партіи може да ся нарежтъ съ толкова разны имена колкото разни языци има въ свѣтъ-тъ, и най-близка-та имъ цѣль може да бѣде толкова различна, колкото положеніе-то на народы-тъ и пуждности-тъ имъ сѣ различни, но пакъ тѣ всички-тъ иматъ подобны свойства и сѣ въодушевлены отъ подобенъ духъ. Тѣзи партіи не сѣ нито мѣстны нито приврѣженны; тѣ не ся подигатъ отъ случайны обстоятелства или отъ извънредны събитія и не ся ограничаватъ само въ нѣкой видъ прѣдмѣты; тѣ ся появяватъ навсякъдѣ дѣто има чловѣци; тѣ ся занимаватъ съ всякой отдѣлъ на чловѣческый-тъ животъ, и ще продължаватъ да сжществуватъ додѣто чловѣческый-тъ родъ сжществува. Тѣзи партіи ся подигатъ отъ усилія-та на чловѣческый-тъ родъ да рѣши горѣспоменатый-тъ въпросъ, който ся отнася толкова на право до настоящѣ-тъ имъ политикѣ, и който е толкова тѣсно свързанъ съ бѣдѣще-то имъ благоденствіе. Какъ трѣба да употрѣбывамы минѣло-то за да ся възползуваме най-много отъ него въ бѣдѣще-то? Както казахмы погорѣ двѣ партіи сѣ ся подигнали въ всички-тъ народы относительно до този въпросъ. Тогава какви сѣ възглагове-тъ на тѣзи двѣ партіи? За да ги прѣдставимъ по-ясно на читателн-тъ си, ный ще изложимъ възглагове-тъ не на умѣренны-тъ имъ приврѣженници, но на крайны-тъ.

Ревностни-тъ защитници на единъ отъ тѣзи двѣ партіи не щѣтъ да гледатъ къмъ бѣдѣще-то, а вынѣгы сѣ наскърбено лице гледатъ къмъ ми-

нѣло-то. Понеже съ теченіе-то на врѣме-то тѣ ся отдачаватъ повече и повече отъ обычливы-тъ прѣдмѣты на минѣло-то, недостатоци-тъ на послѣдно-то исчезватъ постепенно, а прѣвѣсходства-та имъ ся прѣвувеличаватъ не-прѣстанно. Тѣзи чловѣци жалятъ за добродѣтели-тъ на минѣлы-тъ вѣкове, и желѣтъ повращаніе-то имъ. Тѣмъ ся види всяко промѣненіе да е лошо, и за това тѣ му ся противятъ. Тѣ изобличаватъ буйнѣ-тъ ревность, която прѣобраща свѣтъ-тъ, и не искатъ даже да слушатъ за тѣзи новы мечтанія. Тѣ ся чудятъ защо чловѣци-тъ не ся задоволяватъ да върватъ по пѣтеки-тъ на бащи-тъ си; тѣ скърбятъ при всяко нововведеніе и прѣдеказватъ скърбины нѣща за бѣдѣще-то. Тѣ отдаватъ срдечнѣ почеть на всяко древно учреждение. Сама-та му древность го прави свѣто прѣдъ тѣхны-тъ очи. То е едно завѣщаніе отъ прѣжны поколѣнія, и за това то трѣба да ся пазѣ съ благоговѣнѣ грыжѣ. Тѣ обожаватъ минѣло-то, не толкова много, зацото тѣ видятъ и знаѣтъ че е истинно, но зацото е древно, и за това, тѣ казватъ, то трѣба да е истинно. Тѣ почитатъ древно-то не толкова много поради истинность-тъ му и красотѣ-тъ му, но поради древность-тъ му. Тѣ ся противятъ на всякавы промѣненія, зацото тѣ въведатъ нѣщо ново, и тѣ считатъ ново-то за зло, зацото то е ново. Тѣ ся противятъ на напредѣкъ-тъ, зацото той ги раздѣля отъ древно-то. Тѣхнын-тъ девизъ е «*Държете вѣско старо нѣщо.*» Тѣ ся придржѣтъ съ сжщѣ-тъ твърдость о заблужденія-та на минѣло-то както и о истины-тъ му; тѣ подражаватъ пороцы-тъ му както и добродѣтели-тъ му, и съ сжщѣ-тъ радостъ наслѣдватъ источники-тъ на слабость-тъ на минѣло-то както и на силѣ-тъ му.

Ревностни-тъ защитници на другѣ-тъ партіѣ занимаватъ едно положеніе и прѣпорѣчватъ единъ политикѣ, които сѣ противоположны на горѣспоменаты-тъ. Тѣ никакъ не гледатъ на минѣло-то, и неискатъ да бѣдѣтъ свѣршенно свободни отъ него. Тѣ показватъ твърдѣ малко съчувствіе за трудове-тъ и борбы-тъ на минѣлы-тъ поколѣнія, тѣ отдаватъ твърдѣ малкѣ важность на мнѣнія-та имъ и никакъ не оцѣняватъ плодове-тъ на изслѣдованія-та имъ. Тѣ ся присмиватъ на погрѣшкы-тъ и на слабости-тъ на прадѣды-тъ си. Тѣ быхъ съборили учреждения-та които сѣ въздигнали чрѣзъ трудове-тъ на много вѣкове и които сѣ ся обогатили чрѣзъ мудрость-тъ на много поколѣнія. Тѣ не желѣтъ да чуѣтъ за мнѣнія-та на минѣло-то; тѣ считатъ себе си за умны, и за това не щѣтъ да търсятъ мудрость отъ минѣло-то. Тѣ прѣзиратъ трудове-тъ му, и считатъ плодове-тъ му като да не заслужаватъ да ся събиратъ. Тѣхно-то дѣло е да съсыпватъ. Нищо свѣто нѣма прѣдъ тѣхны-тъ очи. Никое мнѣніе, което ся види да е противно на тѣхны-тъ новы измыслены теоріи, не заслужа ни най-малко вниманіе, ако то и да ся е приемало и почитало отъ умны-тъ и отъ добры-тъ на много поколѣнія. Тѣхнын-тъ девизъ е: «*Не държете нищо старо.*»

Съ коѣкъ отъ тѣзи двѣ голѣмы партіи трѣба да ся съединимъ? Отговарямы: ный не трѣба да ся прѣдаваме свѣршенно нито на единѣ-тъ нито на другѣ-тъ, и не трѣба да ся съедина-

ваемы напълно нито съ единѣ-тъ съ другѣ-тъ. Срѣщо коѣкъ отъ двѣ партіи трѣба да противостои съ коѣкъ трѣба да ся боримъ до сѣ. Пакъ отговарямы: нито срѣщо тѣ нито срѣщо другѣ-тъ не трѣ противостоимъ свѣршенно, и ни единѣ-тъ нито съ другѣ-тъ не да имамы единъ необмысленнѣ (Правый-тъ отговоръ ся намира въ мы-тъ на Апостола Павла: «*Вспытуйте: добро-то дѣло*» Богъ ни заповѣдва въ Слово-то испытамы минѣло-то за да може отхвърлимъ всички-тъ му заблуждѣния и да държимъ всички-тъ му не Исусъ Христосъ свѣршенно ся образаватъ и съ двѣ-тъ тѣзи въ начала. Негова-та цѣль е была двѣ именно, да искорени и да испытѣ всички-тъ заблужденія на минѣло и въ сжщо-то врѣме да упазѣ всѣ тѣ му истины. Той ся е прѣдста като непріятель на всичко което е ло лѣжливо, лицемерно и вредитъ и като упазитель и защитникъ на вѣко което е было истинно и блаженно въ минѣло-то.

ВЪЗДУШНЫЙ ТЕЛЕГРАФЪ.

На 1870 Г-нъ Медхерстъ въ нѣкъ прѣдложи едно средство за быспращаніе писма и други лекыскы прѣзъ трѣбы. Той каза че ако поставеше помежду двѣ мѣста е трѣбѣ тѣй щото никакъ да не ся кривява изведиѣжъ, и ако ся натѣше една лека и куфа топка, въ коѣда ся турятъ нѣколко писма, и коѣда ся припоява точно до страны-тъ трѣбѣ-тъ, но пакъ да може свободно да ся движи въ ней, то може да кара чрѣзъ напряженіе-то на въздухъ 100 миль на часъ; и че такы топки быхъ могли да слѣдватъ е другѣ въ трѣбѣ-тъ толковы чѣ колкото ся иска. Това негово прѣдженіе не ся тури въ дѣйствіе до 18 когато една трѣба 1 1/2 пѣрстѣ въ дѣметрѣ-тъ ся постави помежду бурѣтъ въ Лондонъ и Срѣдоточнѣ-тъ Телеграфическѣ Агенціѣ. Една пармашина истегляше въздухъ-тъ въ трѣбѣ-тъ, и когато другъ въздухъ пушаше въ ней, той караше ковѣжето въ което бѣхъ писма-та.

Тѣзи система за испращаніе новны ся въведе въ Паризъ на 1865. Въ онзи градъ въздухъ-тъ, който ся употрѣбляване, първо ся притискаше въ единъ голѣмъ сѣдѣ чрѣзъ водѣ коѣто го натискаше отъ горѣ. Но по то начинъ ставаше доста скъпо, и зато сега въздухъ-тъ ся снабдява чрѣзъ единъ парнѣ машинѣ. Тѣзи система за испращаніе новны по единъ или по другъ начинъ, ся е въвела въ многы Европейскы градове. Тя работи добрѣ прѣзъ кѣси разстоянія, но още не ся употрѣблявала прѣзъ дългы разстоянія.

Опытность-та опровергава мнѣніе-то, което нѣкои иматъ, че единъ си-ромахъ младежъ не може да напредѣ въ свѣтъ-тъ. Едно Американско періодическо списаніе казва, че повече-то отъ най-богаты-тъ чловѣцы въ Америкѣ сѣ были нѣкога бѣдны момчѣта; а напротивъ, мнозина отъ сынове-тъ на богаты-тъ, и може-бы по-голѣмѣ-та часть отъ тѣхъ осиромашиватъ. Причина-та на това е явна. Сынове-тъ на богаты-тъ въобще сѣ приучени

да иждивяват много и да работят малко; и за това не е чудно че сънове-тъ на бѣдны-тъ, които сѣ были приучени отъ малки да сѣ трудолюбиви и пистеливи, често да ги надмину- вать прѣзъ живота си. Трудолюбіе, въз- държаніе и икономія чинятъ повече отъ едно богато наслѣдіе. Тѣзи добродѣ- тели сѣ единъ по-траенъ капиталъ отъ колкото хиляды лиры. Послѣднѣ-тъ може да сѣ расточятъ наскоро, но първи-тъ прѣбывають. Още человекъ става богатъ, който иждивява по-мал- ко отъ онова що печали. Онзи, който умножава иждивенія-та си толкова кол- кото печалбы-тъ си, той никакъ не може да сѣ обогати; и человекъ-тъ могатъ да сѣ навикнѣтъ да сѣ задо- волятъ съ малки иждивенія. Не сѣ най-честити-тъ онѣзи, които иждивя- вать най-много за удоволствіе-то си.

Въ единъ малкъ островъ сръщо Сѣверно-то краебрѣжіе на Норвегіѣ има една наредба за лованіе-то на ки- тове. Въобще онѣзи, които ловятъ ки- тове, испращатъ доста голѣмы корабы, които отсѣтствувать мѣсецы и даже години и доносятъ само най-полезны- тѣ части на кита. Въ този случай търговецъ-тъ испраща малки вапорче- та, върху които има по единъ топъ съ който да убивать кита, и послѣ тѣ го теглятъ до въ пристанище-то. Понеже мѣсто-то, дѣто китове-тъ сѣ намиратъ, не е далечъ отъ това пристанище, ва- порчета-та въобще излазятъ, хващатъ единъ китъ и сѣ завращають съ него вътрѣ въ 12 часа. Топъ-тъ е туренъ на прѣдницѣ-тъ на корабъ-тъ, и хвър- ли единъ особенъ видъ оръдіе, което състои отъ единъ дълъгъ желѣзнъ стрѣ- лѣ, на край-тъ на който има 4 пѣща, като куки, които сѣ затварятъ и не прѣпятствувать когато стрѣла-та влѣ- зе въ тѣло-то на рыбѣ-тъ, но които сѣ отварятъ когато китъ-тъ сѣ трудн да избѣгне. Близо до тѣхъ има и единъ крупумъ, който чрѣзъ другъ механи- ческъ наредбѣ тогава грѣмва и убива китъ-тъ, който сѣ доноси въ пристани- ще-то.

Една лѣкарска комисія, която прѣ- глеждала здравіе-то на дѣца-та въ у- училища-та въ града Нью-Йоркъ, прѣ- порѣчва да не сѣ приемятъ въ тѣхъ дѣца по-малки отъ 6 години; онѣзи които сѣ надоло отъ 8 години да не стоѣтъ въ училище-то повече отъ 3 часа въ день-тъ: училища-та да сѣ подѣ лѣкарскы надзоръ; и училищны- тѣ зданія да сѣ заобиколены отъ вся- какѣ отворено мѣсто, да сѣ свѣ- тливы и да имать голѣмы дворове дѣто дѣца-та да играѣтъ.

Г. Фоласи изнабрѣлъ единъ новъ начинъ чрѣзъ който да може да при- готвя дървѣе така щото тѣ да не мо- гѣтъ да попивать водѣ или да сѣ па- лять съ огнь.

Въ Сѣд. Државы у Америкѣ сѣ е съставило сега наскоро едно земледѣ- лческо дружество, което е зѣло да о- бработва единъ пространъ часть зе- мѣ. Орачи-тъ орѣтъ съ коніе, и по- неже чифликъ-тъ имъ е толкозь го- лѣмъ, тѣ искарватъ само по чѣтыри бразды на день, двѣ прѣдъ пладиѣ и двѣ слѣдъ пладиѣ. Единъ Американскы вѣстникъ, като извѣстѣва това, казва, защо да нѣма много такыва земледѣ- лческы дружества, колкото има и въ дру- ги-тъ клонове на промышленность-тъ?

Бърза работа. — На 20 минѣлаго Ноемврія мостъ-тъ надъ рѣкѣ-тъ Ску- кливъ при Филаделфіѣ изгорѣ. Той бѣ- не толкова необходимъ за търговіѣ- тѣ на градъ-тъ и за главнѣ-тъ му желѣзницѣ щото долѣто още е горѣлъ, градоначалникъ-тъ издалъ едно про- възглашеніе за съгражданіе-то на новъ мостъ, и веднага градскы-тъ власти и индженери-тъ сѣ събрали да сѣ съвѣ- тувать за него. Прѣдн тѣ да свѣр- шать събраніе-то си, единъ гражда- нинъ, прѣдсѣдатель-тъ на горѣ-споме- нитѣ-тъ желѣзницѣ, сѣ прѣдставилъ прѣдъ тѣхъ и имъ прѣдложилъ да на- правн единъ здравъ мостъ, който да бѣде готовъ прѣдн 1-й Януарія. Това прѣдложеніе сѣ приело, и веднага той порѣчалъ кересте по телеграфъ-тъ, и въ малко врѣме то сѣ донесло по же- лѣзницѣ-тъ на мѣсто-то. На 5 Декем- врія 150 души почнѣли да дигать из- горены-тъ части на вѣтхый-тъ мостъ и да направятъ новы-тъ; и отъ този день работа-та сѣ продължавала не- прѣстанно деня и ноци долѣто сѣ свѣршила. Нощемъ силна искусствена свѣтлина сѣ е употребявала за да могатъ работници-тъ да виждатъ да работятъ. На 24 Декемврія, по-малко отъ 21 дня слѣдъ като сѣ прие прѣд- ложеніе-то му, мостъ-тъ бѣше свѣр- шенъ. Новы-тъ мостъ е 540 крака дълъгъ и 48 крака широкъ, и е здраво направенъ.

Това показва колко много нѣщо мо- же да сѣ извърши въ късо врѣме кога- то има рѣшителность и дѣятельность.

Единъ богатъ Господинъ далъ на университетъ-тъ на Калифорніѣ 750, 000 меджидіета, за да сѣ иждивятъ за направѣ-тъ на най-голѣмый-тъ и на най-свѣршенный-тъ телескопъ, който може да сѣ направн. Една обсервато- рія ще сѣ съгради на върхъ-тъ на го- рѣ-тъ Хамилтонъ която е една отъ най-высокы-тъ въ Калифорніѣ дѣто телескопъ-тъ ще сѣ положи. За теле- скопъ-тъ ще сѣ иждивятъ 300,000 меджидіета, а останали-тъ 450,000 меджидіета ще сѣ употребятъ за под- държаніе-то на астрономическо обра- зование.

Шестъ университети въ Германіѣ им- ають повече отъ по 1,000 ученицы. Лай- пцигскый-тъ има 2,730, а Берлинскый- тѣ—1,977. Въ двадесетъ-тъ единъ уни- верситеты на Германіѣ сега има 17,143 ученицы и 2,827 учители. Число-то на Протестантскы-тъ богословскы уче- ницы е слѣдующе-то: Въ Лайпцигъ — 338; Тюбингенъ — 260; Халъ 190; Ермагенъ — 196; Ростокъ — 24; Хайделбергъ — 9.

Сынове-тъ и дѣщери-тъ на Англій- скѣ-тъ Царицѣ приемятъ слѣдующы-тъ количества пары въ годицѣ-тъ: Царска- та Княгыня—8,000 ан. л.; Галскый-тъ Князь — 40,000 ан. л.; Галска-та Княгыня — 10,000 ан. л.; Князь Ал- фредъ, Единбургскый-тъ Дукъ — 25, 000 ан. л.; Князь Артуръ и Князь Леополдъ — 15,000 ан. л.; Княгыни- тѣ Алисъ, Елена и Луиза по 6,000 ан. л.

Едно число сикли сѣ сѣ изнабрѣ- ли наскоро въ Іерусалимъ. Тѣ сѣ отъ врѣме-то на прѣвосвященникъ-тъ Си- мона Макавейскый, който е живѣлъ о- коло 144 год. прѣдн Христа.

ПОЛИТИЧЕСКЫ НОВИНЫ.

РУССІЯ И ТУРЦІЯ.

Слѣдующе-то извѣщаніе отъ *А. Таймс*:

Не е още врѣме за да узнаемъ какъ съ- бытія-та на войнѣ-тъ сѣ повлияли мнѣнія- та на Рускый-тъ народъ, но тѣ трѣба да мыслятъ съвѣзмъ различно отъ други-тъ народы, ако не сѣ сѣ убѣдили вече че прѣдпріятіе-то му ще прѣтовари државѣ- тѣ му. Руссіѣ има едно голѣмо народона- селеніе, богатство-то ѣ, колкото малко и да е въ сравненіе съ Англіѣ, е много по-го- лѣмо отъ богатство-то на Турціѣ, и гео- графическо-то ѣ положеніе е таково, щото нашествіе-то на Рускѣ-тъ земѣ бы было едно прѣдпріятіе почти безуспѣшно. На- стояща-та война е народна, и ако въ на- чало-то Рускый-тъ Дворъ и высокы-тъ чи- новники и да не имъ благопріятствувалъ, тѣ сега сѣ съединени, и желанія-та на оте- честволюбцы-тъ сѣ насърчавать даже отъ самый-тъ Императоръ. Руска-та Држава е много пространна; сообщенія-та ѣ сѣ мало сравнително съ други-тъ државы, произ- веденія-та ѣ задовольствать главны-тъ ѣ ну- жды, и чрѣзъ книжны пары та може да под- държи единъ борбѣ за едно неопрѣдѣлено врѣме, ако и отпослѣ финанціи-тъ ѣ да страдѣтъ много. Като знаѣтъ тѣзи нѣща, Руссіѣ-тъ може да имать добры надежды отъ войнѣ-тъ. Въ одно достаточно врѣме, Руссіѣ ще прѣдолѣе надъ непріятель-тъ, може да казвать тѣ, ако послѣдній-тъ из- между това врѣме и да придобѣе нѣкоп побѣды надъ тѣхъ. Ный не можемъ да ка- жемъ че тѣ криво мыслятъ, защото това сѣ съгласува напълно съ слѣдствіе-то на прѣдшны-тъ войны; но ако сѣдимъ отъ онова което сѣ случи прѣзъ послѣднѣ-тъ два мѣсеца, или по-добрѣ прѣзъ минѣли- тѣ 12 мѣсеца, ный можемъ да заключимъ че нужно-то врѣме за извършваніе-то на Рускы-тъ планове може да сѣ продолжи по единъ твърдъ неожиданный начинъ, и че приврѣмненна-та сполука на Турцы-тъ мо- же да бѣде по-дълга и по важна отколко- то не прѣдн.

Султаново-то Правительство почнѣ да сѣ въоръжава серіозно прѣдн единъ годицѣ, и то намѣри въ улесненіе-то на нынѣшны-тъ сообщенія, и въ индустріалны-тъ прѣдпріятія на чуждестранны-тъ земѣ, средства да турн на поле-то единъ такавъ войскѣ какъ- то николъ Држава въ свѣтъ-тъ не бы могла да въоръжи въ сѣщо-то врѣме прѣдн 50 години — т. е. въ послѣднѣ-тъ Руско-Турскѣ войнѣ. Султанъ-тъ трѣба- ше да има само хора за въоръжаваніе. Англіѣ му достави бронныя корабы, Г. Крупъ — топове, и Америка — стотины хиляды пушки и голѣмы количества военны припа- сы. Види сѣ че единъ народъ, много или малко образованъ, лесно може да сѣ научи да употребява най-научны-тъ и най-за- плетены-тъ нынѣшны оръжія. Като оста- вимъ настранѣ нередовны-тъ чѣты, Пор- та отъ 1876 насамъ трѣба да е въоръжи- ла единъ войскѣ отъ 400,000 души. Тѣзи войска не бы могла да сѣ въоръжи въ ста- ры-тъ врѣмена, и по-важно-то е че тя не бы могла да сѣ прѣнесе на мѣсто-то на войнѣ-тъ. Днесъ войнѣ-тъ не сѣ были принудени да пѣтувать мѣсецы врѣме прѣзъ пусты-тъ мѣста на Азіѣ, или да болѣдувать въ хамбары-тъ на дръвены-тъ корабы; но сѣ сѣ испратили съ вапоры отъ най-близко-то пристанище на область-тъ имъ за Цариградъ и оттамъ за Варѣ или Трапезонъ или Батумъ. Слѣдствіе-то е че венчка-та сила на Турекѣ-тъ Државѣ е турена на военнѣ ногъ и че нашествени- цы-тъ ще сръщнѣтъ извѣредны мѣнотини.

Турцы-тъ въобще държатъ отбранително положеніе, защото тѣ знаѣтъ отъ опы- тность че по този начинъ може да отбѣс- нѣтъ непріятеля, и свѣрѣменно да привле- кѣтъ съчувствіе-то на Европѣ. Тѣхна-та стратегія е сѣща-та въ настоящѣ-тъ вой- нѣ, и никой не може да откаже че тя е имала до нѣкѣждъ сполукѣ. Тѣ сѣ спечели- ли нѣколко побѣды, и сега сѣ бѣѣтъ за земѣ-тъ си и за жилища-та си. Това имъ положеніе възбужда съчувствіе за тѣхъ у други-тъ народы, но работа-та е че Е- вропейскы-тъ Силы не быхъ помогали днесъ на Турцы-тъ, и че тѣ трѣба да сѣ трудятъ да наложатъ такыва загубы на непріятеля щото да не го оставятъ да на- прѣдѣва въ земѣ-тъ имъ. Но просто отбѣ-

снѣваніе на непріятеля отъ укрѣплены- тѣ мѣста не е достаточно, защото той мо- же пакъ да ги нападне, освѣнъ ако е при- дружено съ такыва загубы, щото той да има нуждѣ отъ голѣмы подкрѣпленія за да под- нови дѣйствія-та си. За въ Азіѣ мо- жемъ да кажемъ че Турцы-тъ сполучилъ да отбѣснѣтъ непріятеля като му наложнѣ- хъ такыва загубы щото бѣ принуденъ да чака подкрѣпленія. Освѣнъ това, говори сѣ че Генералъ Меликовъ ще сѣ замѣсти отъ другъ Генералъ. Отъ другиѣ странахъ, Руссіѣ-тъ може да приемятъ подкрѣпленія, да зе- матъ пакъ нападательно положеніе и да обса- дѣтъ Карѣ и т. н., но то ще имъ земе дълго врѣме за да успѣѣтъ, и тѣ ще бѣ- дѣтъ принудени да държатъ едно или двѣ тѣла войскѣ въ Азіѣ вмѣсто да имъ пратятъ на Дунава. Ако Турцы-тъ сполучатъ да отбѣснѣтъ непріятеля въ Европѣ както го отбѣснѣхъ въ Азіѣ, ный можемъ да прѣдскажемъ че Руссіѣ-тъ ще сѣ радвать да сключатъ миръ и да не подновявать нападѣнія-та си. Такова слѣд- ствіе, обаче, не трѣба да сѣ очакѣ, за- щото въ Европѣ Руска-та войска е много по-многобройна и по-добрѣ снабдѣна съ нужности-тъ ѣ; тя е много по-голѣма отъ Турекѣ-тъ, и на сѣверъ отъ Балканъ-тъ, дѣто сѣщинска-та борба трѣба да сѣ рѣ- ши, земѣ-та не прѣдстави такыва мѣнотини, какыто Арменскы-тъ горы прѣдставятъ. По Руссіѣ-тъ, съ Русчукъ и Шумень прѣдъ себе си, ще имать твърдѣ труднѣ работѣ; и единъ способенъ Генералъ на Турекѣ-тъ странахъ може да продължи войнѣ-тъ, така щото наконецъ Турцы да може да сѣ пол- зува нѣщо.

ЛА ТЮРКИ ВЪРХУ ПРОВЪЗГЛАШЕНІЕ-ТО НА РУСКЫ-ТЪ ИМПЕРАТОРЪ.

Минѣла-та седмица обнародвахмы про- възглашеніе-то на Императоръ-тъ, а тѣзи седмица прѣвождамы критикѣ-тъ на *Ла Тюрки* върху неѣ:

Рускый-тъ Императоръ отправи на жи- тели-тъ въ Дунавскѣ-тъ область едно провъзглашеніе за да имъ припомни за про- дѣтъ-тъ крѣвъ въ много случаи отъ свѣтъ- тѣ Руссіѣ съ единичкѣ-тъ цѣль да уллучи състояніе-то на Источны-тъ Христіѣны. Той имъ обѣщава блестяво бѣдѣще ако сѣ покорятъ слѣпо на власти-тъ, които Руска- та войска има намѣреніе да установи въ Бѣлгаріѣ.

Най-напрѣдъ, не е вѣрно да кажемъ че Руссіѣ е пролѣла крѣвъ-тъ си за уллуче- ніе-то на състояніе-то на Христіѣны-тъ. Въ всѣкы-тъ възстанія, подбужданы отъ тѣзи Силъ и въ всѣкы-тъ войны, които ти е прѣдпріемяла противъ Турціѣ, Руссіѣ е гонила само единъ цѣль: завоеваніе-то. И- сторія-та свидѣлствува това по единъ най-рѣшителенъ начинъ.

Колкото за Христіѣны-тъ, тѣ сѣ были постоянно жертвы на възстанія и на войны; тѣ сѣ видѣли, както днесъ, полета-та си опустошены, къщия-та си изгорены, цер- квы-тъ си въ развалины, безъ да приемятъ, за възнаграженіе на тѣзи загубы, нѣкой правственнѣ или вѣщественнѣ полѣзъ. Ако, слѣдъ толкова злощастія, тѣ сѣ сполучили да повтрѣжатъ имотъ-тъ си и да направятъ нѣкоп относителны успѣхы, тѣ трѣба пакъ да благодарятъ на Турекѣ-то управленіе, вопрѣккѣ несвѣршенства-та му и недоста- тоцы-тъ му.

Днесъ пакъ, ако Отоманска-та Држава притяжава една Конституціѣ, която съдѣр- жа всѣкы-тъ начала на нынѣшнѣ-тъ сво- бодолѣбность, и която е назначена да о- здрави развитіе-то на благосъстояніе-то на всѣкы-тъ населенія, отъ тукъ пататѣкъ равны прѣдъ законъ-тъ, Конституціѣ, кой- то, Руссіѣ не иска да види да земе коренъ у насъ тогава когато тя държи народы-тъ си подъ най-свѣршенно-то деспотичесство, днесъ пакъ, казавмы, Турціѣ дължи Грамо- тѣ-тъ си отъ 11 Декемврія не на чужде- странный-тъ натискъ, но на великодушнѣ- то прѣдначинаніе на Султанъ Абдулъ Ха- мида.

Тѣзи Грамота, ный смы го казали много пѣти, дава голѣмо задоволствіе на закон- ны-тъ желанія на всѣкы-тъ Отоманцы, и надминува много по свободолѣбность прѣ- образованія-та, които Руссіѣ прѣдлагаше въ Конференціѣ-тъ за въ полѣзъ на Сла- вянскы-тъ подданицы на Султана.

Сама-та прокламаціѣ, какъ точно нѣщо

